

[Indenrigsministeren.]

har medvirket til en stadig stigende Omsætning paa Landets Apoteker og en meget betydelig Forøgelse af Apotekernes Nettoindtægt. Det kan maaske interessere det høje Ting at høre, at Omsætningen for samtlige Apoteker her i Landet fra 1931—32 er gaaet op fra 32 Mill. Kr. til 40 Mill. Kr., og man kan da nogenlunde — det tyder det paa — regne med, at Nettoindtægten er gaaet op i tilsvarende Forhold. Det er klart, at det vilde være fuldkommen i Strid med, hvad der var rimeligt, hvis man skulde være afskaaet fra at ændre i Loven eller ændre i Taksterne under Hensyntagen til de meget forbedrede økonomiske Forhold, som denne Udvikling har medført for Apotekerne.

Jeg nødes ogsaa til paa Grund af de Udtalelser, der er fremsat paa dette Omraade, at sige, at i den Skrivelse, der findes i Betænkningen fra Sammenslutningen af Apotekere med salgbart Apoteksprivilegium, findes der en Udtalelse, som jeg paa det bestemteste maa modsige. Der staar:

„Under Forhandlingerne med Afviklingskassen om Afløsningerne har vi stedse“

— altsaa Bestyrelsen —

„regnet med, at der ingen Ændringer vilde ske i Apoteker- og Afgiftsloven eller i Taksterne, saa længe Afløsningen stod paa, og Afløsningssummerne er vedtaget ud fra disse Forudsætninger.“

Det er, efter hvad der foreligger for mig, ganske urigtigt. Jeg har netop i Dag modtaget en Skrivelse fra Afviklingskassens Bestyrelse, hvori man gør mig opmærksom paa, at dette er urigtigt, idet man fra Afviklingskassens Bestyrelses Side meddeler mig, at fra Begyndelsen af Aaret 1935, da det blev bekendt, at Omsætningen paa Landets Apoteker var steget meget stærkt, har man stedse under Forhandlingerne fremhævet som en nærliggende Mulighed, at Medicintaksterne vilde blive nedsat fra Begyndelsen af Aaret 1936. Da Bestyrelsen blev bekendt med Omsættningens Stigning i 1935, er det under enhver Afløsningsforhandling hævdet, at der maatte regnes med en Takstnedsættelse af det Omfang, jeg har meddelt det høje Landstingsudvalg, der er paatænkt fra Ministeriets Side. Dette er bekendt, siger Afviklingskassens Bestyrelse, ikke alene for de Apotekere, der har været at forhandle med, men ogsaa for Sammenslutningens Bestyrelse.

Idet jeg anbefaler Ændringsforslagene, maa jeg derfor bestride, at jeg gennem Fremsettelsen af det foreliggende Lovforslag har foretaget mig noget, der er imod de Forud-

sætninger, hvorunder Landstinget i sin Tid vedtog Loven, og samtidig bestride, at en eventuel Takstnedsættelse i den kommende Tid skulde være imod, hvad der er lovet den paagældende Sammenslutning.

Rytter: Det er altid meget vanskeligt at sige, hvornaar en Forudsætning er bristet, med andre Ord, hvad den højtærede Indenrigsminister gik ud fra, da vi vedtog Loven, og hvorledes Situationen i Forhold dertil er nu. Ministeren sagde, at hvis der ikke var sket nogen væsentlig Forandring, var dette Lovforslag ikke blevet fremsat. Om den Forskydning, der er sket, er væsentlig, er imidlertid et meget stort Spørgsmaal; mit Parti mener, at det vigtigste var, at der havde været Ro om Spørgsmaalet, indtil Afløsningen var færdig, og jeg tror, den højtærede Minister vil indrømme, at det er gaaet langt, langt hurtigere med Afløsningen, end baade Ministeren og jeg, som ogsaa var Ordfører, dengang Apotekerloven blev vedtaget, gik ud fra. Der kunde derfor være Grund til at sige, at der skal være Ro om Spørgsmaalet, indtil alle Afløsningerne er fuldbyrdet.

Ministeren protesterede imod en Udtalelse i en Skrivelse, der er aftrykt som Bilag til Betænkningen, fra Bestyrelsen for Sammenslutningen af Apotekere med salgbart Apoteksprivilegium, gaaende ud paa, at det havde været en Forudsætning, at der ikke skete nogen Ændring. Ministeren nævnte i den Forbindelse, at han har modtaget en Skrivelse fra Afviklingskassens Bestyrelse. Jeg synes ikke, det er afgørende; det viser, hvad man saa tit ser, at man fra den ene Side er gaaet ud fra som givet, at der ikke fandt Takstnedsættelse Sted, mens man fra den anden Side er gaaet ud fra det modsatte og maaske har sagt noget om det; men det forhindrer ikke, at Bestyrelsen — jeg gaar ud fra, det er rigtigt, naar den siger det — har haft den Forudsætning, at Ministeren ikke vilde foretage nogen Ændring, forinden man var færdig med Afløsningen.

Hendriksen: Jeg vil gerne henlede ærede Medlemmers Opmærksomhed paa, at den højtærede Indenrigsminister i 1932 under Forhandlingerne om disse Spørgsmaal udtrykkeligt i dette høje Ting udtalte, at Staten skal yde Apotekerne fuld Retfærdighed; men det, man nu er inde paa, har intet med Retfærdighed at gøre, det griber ind midt i Afløsningsperioden og stiller Apotekerne uens. De Apotekere, der har afløst, skal betale Afgift, hvorimod de uafløste ingen Afgift skal betale.